

„Dažkārt cilvēki domā, ka vispār nav pareizi citus tiesāt. Lai gan tas ir pareizi, ka mums nevajag citus nosodīt vai netaisnīgi tiesāt, tomēr mums ir jāpieņem spriedumi par idejām, situācijām un cilvēkiem visu savu dzīvi. . . .

Tiesāšana ir svarīgs veids, kā mēs pielietojam savu rīcības brīvību, un tā prasa lielu rūpību, īpaši, kad mēs veicam spriedumus par citiem cilvēkiem. Visos savos spriedumos jums ir jāvadās pēc taisnīgiem standartiem. Atcerieties, ka vienīgi Dievs, kurš pazīst katra cilvēka sirdi, var veikt galīgo spriedumu par cilvēkiem (skat. Jāņa atkl. 20:12; 3. Nefija 27:14; M&D 137:9). . . .

Cik vien tas iespējams, tiesājiet situācijas, kurās cilvēki nonākuši, nevis pašus cilvēkus. Kad vien iespējams, atturieties no spriedumu veikšanas, līdz jums ir atbilstošas zināšanas par faktiem. Vienmēr esiet jutīgi pret Svēto Garu, kurš jūs var vadīt jūsu lēmumos." (*Uzticīgi ticībai: evaņģēlija norādes* (2005. g.), 24. lpp.)

„Dažkārt cilvēki domā, ka vispār nav pareizi citus tiesāt. Lai gan tas ir pareizi, ka mums nevajag citus nosodīt vai netaisnīgi tiesāt, tomēr mums ir jāpieņem spriedumi par idejām, situācijām un cilvēkiem visu savu dzīvi. . . .

Tiesāšana ir svarīgs veids, kā mēs pielietojam savu rīcības brīvību, un tā prasa lielu rūpību, īpaši, kad mēs veicam spriedumus par citiem cilvēkiem. Visos savos spriedumos jums ir jāvadās pēc taisnīgiem standartiem. Atcerieties, ka vienīgi Dievs, kurš pazīst katra cilvēka sirdi, var veikt galīgo spriedumu par cilvēkiem (skat. Jāņa atkl. 20:12; 3. Nefija 27:14; M&D 137:9). . . .

Cik vien tas iespējams, tiesājiet situācijas, kurās cilvēki nonākuši, nevis pašus cilvēkus. Kad vien iespējams, atturieties no spriedumu veikšanas, līdz jums ir atbilstošas zināšanas par faktiem. Vienmēr esiet jutīgi pret Svēto Garu, kurš jūs var vadīt jūsu lēmumos." (*Uzticīgi ticībai: evaņģēlija norādes* (2005. g.), 24. lpp.)

„Dažkārt cilvēki domā, ka vispār nav pareizi citus tiesāt. Lai gan tas ir pareizi, ka mums nevajag citus nosodīt vai netaisnīgi tiesāt, tomēr mums ir jāpieņem spriedumi par idejām, situācijām un cilvēkiem visu savu dzīvi. . . .

Tiesāšana ir svarīgs veids, kā mēs pielietojam savu rīcības brīvību, un tā prasa lielu rūpību, īpaši, kad mēs veicam spriedumus par citiem cilvēkiem. Visos savos spriedumos jums ir jāvadās pēc taisnīgiem standartiem. Atcerieties, ka vienīgi Dievs, kurš pazīst katra cilvēka sirdi, var veikt galīgo spriedumu par cilvēkiem (skat. Jāņa atkl. 20:12; 3. Nefija 27:14; M&D 137:9). . . .

Cik vien tas iespējams, tiesājiet situācijas, kurās cilvēki nonākuši, nevis pašus cilvēkus. Kad vien iespējams, atturieties no spriedumu veikšanas, līdz jums ir atbilstošas zināšanas par faktiem. Vienmēr esiet jutīgi pret Svēto Garu, kurš jūs var vadīt jūsu lēmumos." (*Uzticīgi ticībai: evaņģēlija norādes* (2005. g.), 24. lpp.)

